

Rigsdagens og Finansministeriets Side, at saadanne overordentlige Bevillinger maatte enten afholdes ved Laan eller af Kassebeholdningen. Hvis virkelig altsaa Finansaaret endte med et saadant Resultat, at der var 4 Mill. Kr., som man maatte afholde af Kassebeholdningen — og det er det Resultat, som disse Tal foreløbig vil give —, vilde derimod ikke kunne rejses nogen begrundet Indvending fra Rigsdagens Side, fordi der i indeværende Finansaar vil benyttes saa overordentlig store Beløb til de overordentlige Forsvarsforanstaltninger. Imidlertid tror jeg ikke, det vil stille sig saaledes, og jeg skal angive mine Grunde derfor. Jeg har at holde mig til, hvad der kunde oplyses om Statens Indtægter og Udgifter for det forløbne Finansaar ved Februar Maanedes Slutning; og da stillede det sig saaledes, at Indtægten var 123,200,000 Kr. Der var da indkommet lidt over 123 Mill. Kr. i Kassen, og den Indtægt, som fremkom ved den Sammenstilling, jeg tidligere har omtalt, var 124,200,000 Kr. Allerede ved de første 11 Maaneder var man da kommet omtrent 1 Mill. Kr. under dette Beløb. Men dette Beløb er ganske sikkert noget for stort paa en enkelt Post — det maa jeg straks sige —, nemlig for Klasselotteriet, hvor der er 2 Mill. Kr. for meget af den simple Grund, at alle de store Gevinster falder i Marts Maaned, medens Indskuddene fra Spillerne er kommet ind i Statskassen ved Februar Maanedes Slutning. Men hvis man da drager 2 Mill. Kr. fra, opvejes dette Beløb fuldkomment derved, at man har hele Marts Maanedes og Tillægsperiodens Indtægt endnu tilbage. Og alene for Forbrugsafgifternes Vedkommende var Indtægten i Marts Maaned 3,200,000 Kr. Der kan efter dette da ikke være nogen Tvivl om, at man vil naa det Beløb, som Indtægten var sat til, nemlig 124,600,000 Kr.; man kommer meget snarere op til langt større Beløb, hvilket ogsaa svarer til det, der er anslaaet som Indtægt for 1914—15, nemlig 126 Mill. Kr. Det synes altsaa, som om det foreløbig afsluttede Finansaar vil give et større Beløb end det beregnede, og derom har jeg endnu et andet Vidnesbyrd, som er af nyere Dato, idet jeg nemlig kan sammenligne Kassebeholdningen, saaledes som den var i Lørdags den 9de Maj, med, hvad den var for et Aar siden, den 10. Maj 1913. Den 10. Maj 1913 var der 37,8 Mill. Kr. i Kassebeholdningen, den 9. Maj 1914 var der 44,100,000 Kr. Det vil altsaa give en større Kassebeholdning af

6,300,000 Kr. Men dertil kommer endnu, at hvis man virkelig vil gøre Sammenligningen, maa man derved medtage, at der i forrige Finansaar, 1912—13, var laant — altsaa ved Salg af Statsobligationer — og endvidere ved Salg af Husmandsobligationer til Hypotekbanken indgaaet i Kassebeholdningen et Beløb af 9,100,000 Kr., medens der i det forløbne Finansaar ad samme Vej er indkommet 6,900,000 Kr. Det er altsaa 2,200,000 Kr., som i Virkeligheden maa lægges til, fordi de ikke er indkommet, saa at Kassebeholdningen i Virkeligheden er blevet bedre med dette Beløb, og man naar op til en Forøgelse af Kassebeholdningen med 8½ Mill. Kr. Nu vilde man dog vel i Almindelighed mene, at naar vi har naaet det Resultat, hvis man regner Finansaaret til omtrent 14 Maaneder, at vi allerede efter de 13 Maanedes Forløb havde et større Beløb i Kassebeholdningen end for et Aar siden, maatte det være et ret godt Bevis paa, at Indtægten havde været større end Udgiften, eller at i alt Fald Udgiften ikke kunde blive større end Indtægten; saaledes vilde man da mene, hvis det gjaldt en privat Forretning. Det er det andet Vidnesbyrd, jeg har om, at Finansaaret 1913—14 efter al Rimelighed — indestaa derfor kan man jo ikke, for selve Statsregnskabet foreligger — vil vise en Balancering af Indtægter og Udgifter. Medens jeg er ved Kassebeholdningen, vil jeg gerne overfor det høje Ting gøre en Bemærkning derom. Statens Kassebeholdning burde i Virkeligheden bestaa af tre forskellige Afdelinger. Der burde være en flydende Del af Kassebeholdningen, som stod i Banker enten paa Folio eller i løbende Regning, og dernæst burde der være Statsveksler og lignende Papirer, som let kunde afhændes, og endelig burde der være et Beløb af danske Statsobligationer, som skal amortiseres, og som lettest amortiseres derigennem, at Staten køber sine egne Obligationer og saa lader dem gaa ud af Verden. Det er det Kassebeholdningen bør indeholde, og den indeholder det ogsaa, men nu kommer dertil ogsaa en fjerde og femte Afdeling, som ikke burde være der. Den fjerde Afdeling, som endnu er tilbage, er paa nogle Millioner Kroner af ikke letsælgelige Obligationer, men dem vil man, tror jeg, i Løbet af et Aarstid kunne blive af med. Dernæst er der endnu en femte Afdeling, som paa en vis Maade er endnu uheldigere, det er saadanne Laan, som Staten har ydet til Institutioner, og som den delvis kan have Vanskelighed ved at faa tilbage. Det